

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นด้วยกิจกรรมค่าย โดยใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Reserch and Development) มีขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินงาน ตามลำดับดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นด้วยกิจกรรมค่าย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นด้วยกิจกรรมค่าย

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นด้วยกิจกรรมค่าย

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นด้วยกิจกรรมค่าย

แหล่งข้อมูล

1. บุคคลในท้องถิ่น ได้แก่ ศิลปินพื้นบ้าน ผู้นำชุมชน ครู ผู้ปกครองและนักเรียน จำนวน 20 คน เป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการอนุรักษ์การละเล่นพื้นบ้านรำไท่น
2. ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้ให้ข้อมูลในด้านการจัดทำเนื้อหาหลักสูตรฝึกอบรมและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม จำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณลักษณะ ดังนี้
 - 2.1 เป็นผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมและมีความรู้ความเข้าใจเรื่อง รำไท่น ในหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 1 ท่าน
 - 2.2 เป็นผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมและมีความรู้ความเข้าใจเรื่อง รำไท่น ในระดับองค์กรท้องถิ่น จำนวน 1 ท่าน
 - 2.3 เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องและมีประสบการณ์ในการรำไท่นไม่น้อยกว่า 10 ปีในระดับหัวหน้าวง จำนวน 1 ท่าน
 - 2.4 เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องและมีประสบการณ์ในการรำไท่นไม่น้อยกว่า 10 ปีในระดับผู้ร่วมวง จำนวน 2 ท่าน

3. ผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ประเมินความเหมาะสมหลักสูตรฝึกอบรม และเอกสารประกอบหลักสูตร จำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณลักษณะ ดังนี้

3.1 เป็นผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมและมีความรู้ความเข้าใจเรื่องรำไท่น ในหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 1 ท่าน

3.2 เป็นผู้สอนในระดับอุดมศึกษาในภาควิชาการศึกษา มีประสบการณ์ในการสอน ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 ท่าน

3.3 เป็นครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านดนตรี และนาฏศิลป์ มีประสบการณ์ในการสอนไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. หลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นด้วยกิจกรรมค่ายและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นด้วยกิจกรรมค่าย

2. แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นด้วยกิจกรรมค่ายและเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นด้วยกิจกรรมค่าย

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร

มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไท่น ด้วยกิจกรรมค่าย โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร เพื่อสร้างเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

2. ดำเนินการสร้างเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

2.1 การสร้างเอกสารหลักสูตร

ขั้นตอนการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

2.1.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการอนุรักษ์การละเล่นพื้นบ้านรำไท่นจากบุคคลในท้องถิ่นซึ่งบุคคลในท้องถิ่นมีความเห็นด้วยในการอนุรักษ์การละเล่นพื้นบ้านรำไท่นดังกล่าวและศึกษาข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์เกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นซึ่งมีประเด็นคำถามดังต่อไปนี้ ข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาการละเล่นพื้นบ้านรำไท่น ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของการละเล่นพื้นบ้านรำไท่น เพื่อกำหนดเนื้อหาที่จะนำมาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

2.1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องการพัฒนาหลักสูตร และการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม

2.1.3 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านรำไท่น

2.1.4 ดำเนินการสร้างเอกสารหลักสูตรฝึกอบรม โดยมีองค์ประกอบของหลักสูตรดังนี้ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร แนวทางการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม สื่อการฝึกอบรม การวัดและประเมินผล และเกณฑ์การผ่านหลักสูตร ลักษณะการจัดกิจกรรมหลักสูตรทำในรูปของกิจกรรมค่ายโดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นหมู่คณะ โดยจัดให้มีกระบวนการเรียนรู้และร่วมฝึกปฏิบัติ มีการนัดหมายการ ในสถานที่และเวลาที่กำหนดขึ้น ในรูปแบบของการจัดกิจกรรมค่าย

2.1.5 นำเอกสารหลักสูตรที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตร ปรับปรุงแก้ไข นำเอกสารหลักสูตรไปหาคุณภาพของหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านตรวจสอบโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าแล้วหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.1.6 นำผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ มาพิจารณาความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญตามเกณฑ์ ค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไม่เกิน 1.00 ถือว่าเป็นเอกสารหลักสูตรที่มีความเหมาะสม

2.1.7 นำเอกสารหลักสูตรมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การสร้างเอกสารประกอบหลักสูตร

ขั้นตอนการสร้างเอกสารประกอบหลักสูตร มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

2.2.1 คู่มือหลักสูตรสำหรับผู้ให้การฝึกอบรม การสร้างคู่มือหลักสูตรสำหรับผู้ให้การฝึกอบรม ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและตำราเกี่ยวกับรำไท่น รายละเอียดของเนื้อหาและกิจกรรมการฝึกอบรม

2. ศึกษาข้อมูลจากผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นในท้องถิ่นนั้น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาเอกสารประกอบหลักสูตร

3. สร้างคู่มือหลักสูตรสำหรับผู้ให้การฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วยคำชี้แจง วัตถุประสงค์ ตารางการฝึกอบรม แผนการจัดกิจกรรม ซึ่งแผนการจัดกิจกรรมประกอบด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์เนื้อหา กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อการฝึกอบรม

4. นำคู่มือหลักสูตรสำหรับผู้ให้การฝึกอบรม ที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่
 ปรึกษาดูตรวจสอบความเหมาะสมกับองค์ประกอบของหลักสูตร ปรับปรุงแก้ไข นำคู่มือหลักสูตร
 สำหรับผู้ให้การฝึกอบรม ไปหาคุณภาพของหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบ
 โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า แล้วหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5. นำผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ มาพิจารณาความเหมาะสมใน
 ภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไม่เกิน
 1.00 ถือว่าเป็นคู่มือหลักสูตรสำหรับผู้ให้การฝึกอบรมมีความเหมาะสม

6. นำคู่มือหลักสูตรสำหรับผู้ให้การฝึกอบรม มาปรับปรุงแก้ไขในตาม
 ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.2.2 คู่มือหลักสูตรสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม การสร้างคู่มือหลักสูตรสำหรับผู้
 เข้ารับการฝึกอบรม ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับรำไท่ เพื่อจัดทำรายละเอียดของเนื้อหาและ
 กิจกรรมการฝึกอบรม

2. ศึกษาข้อมูลจากผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านรำไท่ใน
 ท้องถิ่นนั้น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาเอกสารประกอบหลักสูตร

3. สร้างคู่มือหลักสูตรสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วย
 คำชี้แจง วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม ตารางการฝึกอบรม ใ้ความรู้ ใ้งาน

4. นำคู่มือหลักสูตรสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่สร้างขึ้น ให้ อาจารย์ที่
 ปรึกษาดูตรวจสอบความเหมาะสมกับองค์ประกอบของหลักสูตร ปรับปรุงแก้ไข นำคู่มือหลักสูตร
 สำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมไปหาคุณภาพของหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบ
 โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า แล้วหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) นำผล
 การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ มาพิจารณาความเหมาะสมโดยรวมของผู้เชี่ยวชาญตามเกณฑ์เฉลี่ย
 ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไม่เกิน 1.00 ถือว่าเป็นคู่มือหลักสูตรสำหรับผู้เข้า
 รับการฝึกอบรมมีความเหมาะสม

5. นำคู่มือหลักสูตรสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่
 บกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ประเมินความเหมาะสมของเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรโดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย \bar{X} (Arithmetic mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. (Standard Deviation) ในแต่ละรายการโดยกำหนดเกณฑ์ไว้ 5 ระดับแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคอร์ท ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2540, หน้า 54) ใช้สูตรต่อไปนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2540, หน้า 104) ใช้สูตรต่อไปนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum(X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน คะแนนแต่ละตัว
	\bar{X}	แทน คะแนนเฉลี่ย
	N	แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการเล่นพื้นบ้านรำไทพวนด้วยกิจกรรมค่าย

แหล่งข้อมูล

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนศึกษานูศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 24 คน

แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการศึกษาค้นคว้าที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว และวัดผลเฉพาะหลังการทดลอง (one group posttest – only design) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2544, หน้า 160 – 161) ดังนี้

ตาราง 1 แสดงรูปแบบการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการเล่นพื้นบ้านรำไทพวนด้วยกิจกรรมค่าย

TREATMENT	POST - TEST
ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน	สอบหลังเรียน
X	O

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการละเล่นพื้นบ้านรำไท่น
2. แบบประเมินทักษะการเล่นเครื่องดนตรี
3. แบบประเมินทักษะด้านการร้องบทร้องรำไท่น
4. แบบประเมินทักษะการรำประกอบบท
5. แบบประเมินการเล่นรวมวงการละเล่นพื้นบ้านรำไท่น

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการละเล่นพื้นบ้านรำไท่น มีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นพื้นบ้านรำไท่น
 - 1.2 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.3 สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การละเล่นพื้นบ้านรำไท่น ครอบคลุมทุกเนื้อหา และทักษะ จำนวน 30 ข้อ โดยจำนวนข้อสอบที่ต้องการ คือ 20 ข้อ
 - 1.4 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยมีเกณฑ์คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปพบว่าแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00แล้วจึงนำข้อสอบทุกข้อไปใช้และนำมาจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบ
 - 1.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับเนื้อหาเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นมาแล้ว วิเคราะห์แบบทดสอบโดยหาค่าความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพิจารณาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบได้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .20 –.80 และหาค่าอำนาจจำแนก (B) เป็นรายข้อ และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไปไว้ 20 ข้อ
 - 1.6 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับเนื้อหาเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นมาแล้ว แล้วนำผลการสอบมาหาค่าความเที่ยง โดยวิธีการของโลเวต (Lovett) พบว่ามีค่าความเที่ยง 0.72
 - 1.7 จัดพิมพ์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใหม่ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างแบบประเมินทักษะการเล่นเครื่องดนตรี
 - 2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมิน
 - 2.2 สร้างแบบประเมินทักษะการเล่นเครื่องดนตรี โดยสร้างแบบการประเมินค่า (Rating Scale) 3 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ พร้อมเกณฑ์การประเมิน ได้แก่ จังหวะ วิธีการเล่น จังหวะกับบทร้อง และลีลาท่าทาง
3. การสร้างแบบประเมินทักษะการร้องบทร้องรำทำนอง
 - 3.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมิน
 - 3.2 สร้างแบบประเมินทักษะการร้องบทร้องรำทำนอง โดยสร้างแบบการประเมินค่า (Rating Scale) 3 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ พร้อมเกณฑ์การประเมิน ได้แก่ ทำนอง อักขระ คำควบกล้ำ น้ำเสียง และความถูกต้องของเนื้อร้อง
4. การสร้างแบบประเมินทักษะการรำประกอบบท
 - 4.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมิน
 - 4.2 สร้างแบบประเมินทักษะการรำประกอบบท โดยสร้างแบบการประเมินค่า (Rating Scale) 3 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ พร้อมเกณฑ์การประเมิน ได้แก่ ท่ารำ จังหวะการรำ ลีลาการรำ และความพร้อมเพียง
5. การสร้างแบบประเมินการเล่นรวมวงการเล่นพื้นบ้านรำทำนอง
 - 5.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมิน
 - 5.2 สร้างแบบประเมินการเล่นรวมวงการเล่นพื้นบ้านรำทำนอง โดยสร้างแบบการประเมินค่า (Rating Scale) 3 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ พร้อมเกณฑ์การประเมิน ได้แก่ ความพร้อมเพียง ลีลาการแสดง การมีส่วนร่วมของสมาชิก และไหวพริบ การแก้ปัญหา
6. นำแบบประเมินทักษะการเล่นเครื่องดนตรี แบบประเมินทักษะด้านการร้องบทร้องรำทำนอง แบบประเมินทักษะการรำประกอบบท และแบบประเมินการเล่นรวมวงการเล่นพื้นบ้านรำทำนอง ที่สร้างขึ้นพร้อมเกณฑ์การประเมินด้วยรูบริค (Rubric Scoring) ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหา โครงสร้างหลักสูตร กิจกรรมฝึกอบรม ของหลักสูตรฝึกอบรมการเล่นพื้นบ้านรำทำนอง ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปหาคุณภาพของแบบประเมินโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

7. นำผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ มาพิจารณาดัชนีความสอดคล้องโดยรวมของผู้เชี่ยวชาญตามเกณฑ์เฉลี่ย ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งแบบประเมินทักษะการเล่นเครื่องดนตรี แบบประเมินทักษะด้านการร้องบทร้องรำไท้แบบ ประเมินทักษะการรำประกอบบท และแบบประเมินการเล่นรวมวงการเล่นพื้นบ้านรำไท้แบบมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6 – 1.00 ถือว่าเป็นแบบประเมินทักษะการเล่นพื้นบ้านรำไท้แบบมีความเหมาะสม

8. นำมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วจัดพิมพ์

การดำเนินการทดลอง

ในการนำหลักสูตรฝึกอบรมการเล่นพื้นบ้านรำไท้แบบด้วยกิจกรรมค่ายไปใช้กับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนิกจนาจุศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 24 คน มีขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการเล่นพื้นบ้านรำไท้แบบด้วยกิจกรรมค่าย กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวน 24 คน โดยใช้เวลาในการฝึกอบรม 3 วัน 2 คืน
2. ทำการทดสอบหลังการฝึกอบรม (Posttest) ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเล่นพื้นบ้านรำไท้แบบ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 t-test แบบ One-sample test
3. นำผลการประเมินทักษะการเล่นเครื่องดนตรี ทักษะด้านการร้องบทร้องรำไท้แบบ ทักษะการรำประกอบบท และการเล่นรวมวงการเล่นพื้นบ้านรำไท้แบบของผู้เข้ารับการฝึกอบรม มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการเล่นพื้นบ้านรำไท้แบบด้วยกิจกรรมค่าย คณะผู้ศึกษาค้นคว้าทำการวิเคราะห์ดังนี้

1. คุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบวัดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังนั้นจริง
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังนั้นจริง
- 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบไม่ได้วัดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังนั้นจริง

นำผลการให้คะแนนมาทำการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องและนำค่าความสอดคล้องมาเทียบเกณฑ์ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไท่น

2.1 นำกระดาษคำตอบของนักเรียนที่เข้ารับการฝึกอบรมมาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนน 1 คะแนนสำหรับข้อที่ตรวจถูก และให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิดหรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ หรือไม่ตอบ

2.2 นำคะแนนของนักเรียนทั้งหมดมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 80 โดยใช้สถิติอ้างอิง t-test แบบ One – sample test

3. ทำการประเมินทักษะการเล่นเครื่องดนตรี ทักษะด้านการร้องบทร้องรำไท่น ทักษะการรำประกอบบท และการเล่นรวมวงการละเล่นพื้นบ้านรำไท่น ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

3 คะแนน หมายถึง ดีมาก

2 คะแนน หมายถึง ดี

1 คะแนน หมายถึง พอใช้

4. นำผลการประเมินทักษะการเล่นเครื่องดนตรี ทักษะด้านการร้องบทร้องรำไท่น ทักษะการรำประกอบบท และการเล่นรวมวงการละเล่นพื้นบ้านรำไท่น ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดไว้ 3 ระดับ ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (ระวีวรรณ ชินะตระกูล, 2536, หน้า 181)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 -3.00 หมายถึง อยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 -2.49 หมายถึง อยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง อยู่ในระดับพอใช้

สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการละเล่นพื้นบ้านรำไท่น ดังนี้ (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป, หน้า181)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC ค่าความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. การวิเคราะห์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อหาค่าความยากง่าย (P) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร P (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, ม.ป.ป, หน้า218)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบแต่ละข้อ

R แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบนั้นถูก

N แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบทั้งหมด

คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ .20 – .80 ไปใช้ในแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้ดัชนีเบรนนวน (Brennan) (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย , ม.ป.ป, หน้า 210)

$$B = (U/N_1) - (L/N_2)$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก

U แทน จำนวนคนที่ทำข้อสอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบผ่านเกณฑ์คะแนนจุดตัด

L แทน จำนวนคนที่ทำข้อสอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์คะแนนจุดตัด

N_1 แทน จำนวนคนที่สอบผ่านเกณฑ์

N_2 แทน จำนวนคนที่สอบไม่ผ่าน

คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ไปใช้เป็นแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการของโลเวต (Lovett) (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย ,ม.ป.ป, หน้า 199)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X - \sum X^2}{(k-1) \sum (X-C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าความเที่ยง

X แทน คะแนนของแต่ละคน

k แทน จำนวนข้อสอบ

C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบวัดผลสัมฤทธิ์

ค่าความเที่ยงของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าตั้งแต่ .70

สถิติบรรยาย

1. ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 102)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 103)

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ แทน กำลังสองของคะแนนผลรวม
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

สถิติอ้างอิง

การทดสอบด้วย t-test แบบ One – sample (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2540, หน้า 240) จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{S/\sqrt{n}}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 μ แทน คะแนนร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มจากการแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้าน รำไทพวงด้วยกิจกรรมค่าย

แหล่งข้อมูล

นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนกัญญาศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่น
พื้นบ้านรำไทพวงด้วยกิจกรรมค่าย

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไทพวงด้วย
กิจกรรมค่าย มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ
2. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้าน

รำไทพวงด้วยกิจกรรมค่าย กำหนดองค์ประกอบในการประเมินความพึงพอใจเป็น 6 รายการ ดังนี้
เนื้อหาของหลักสูตรการฝึกอบรม วิทยากรผู้ให้การอบรม สื่อและอุปกรณ์การฝึกอบรม กิจกรรมที่
ใช้ในการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรม และการวัดผลประเมินผลทักษะ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ

3. นำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไทพวงด้วย
กิจกรรมค่าย ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมกับรายการประเมินที่คณะผู้
ศึกษาค้นคว้าต้องการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไทพวงด้วย
กิจกรรมค่าย

4. นำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไทพวงด้วย
กิจกรรมค่าย ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนำไปหาคุณภาพโดยให้
ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) นำผลการประเมิน มา
พิจารณาความสอดคล้องโดยรวมตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าเป็นแบบประเมินที่มีความเหมาะสม

5. นำมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. หลังจากทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นด้วยกิจกรรมค่าย คณะผู้ศึกษาค้นคว้าแจกแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นด้วยกิจกรรมค่าย เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมตอบแบบประเมิน
2. นำแบบประเมินความพึงพอใจมาตรวจนับคะแนนเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการละเล่นพื้นบ้านรำไท่นด้วยกิจกรรมค่าย มาตรวจให้คะแนน โดยมีการให้คะแนนดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย \bar{X} (Arithmetic mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. (Standard Deviation) ในแต่ละรายการโดยกำหนดเกณฑ์ไว้ 5 ระดับแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคอร์ท ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 102)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า103)

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ แทน กำลังสองของคะแนนผลรวม
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด